

Sygn. akt I C 1888/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Litwińska – Bargiel

Protokolant: Edyta Szmigiel

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2017 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko D. L.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę **6.600,36 zł** (sześć tysięcy sześćset złotych trzydzieści sześć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 290 zł od dnia 19 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.040,92 zł od dnia 19 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 768,35 zł od dnia 19 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 4.501,09 zł od dnia 19 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę **2.050 zł** tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Strona powodowa, (...)z siedzibą w W., wystąpiła w dniu 19 sierpnia 2017r. o zasądzenie w elektronicznym postępowaniu upominawczym na jej rzecz od pozwanego D. L. kwoty 6 600,36 zł wraz z odsetkami ustawowymi w od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

Na uzasadnienie tego żądania strona powodowa wskazała, że zawarła z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. umowę cesji, na mocy której nabyła wierzytelność wobec pozwanego. Zobowiązanie pozwanego wynika z umowy zawartej z pierwotnym wierzycielem w dniu 20 sierpnia 2012r. (nr umowy (...)). Pozwany został zawiadomiony o cesji wierzytelności i wezwany do dobrowolnej spłaty. Jednak do dnia wniesienia pozwu nie uregulował zaległego zobowiązania. Na dochodzoną pozewem kwotę składa się :

- opłaty windykacyjne w wysokości 290 zł z terminem płatności 7 październik 2015r. wraz z odsetkami ,

- odsetki karne w wysokości 1040,92 zł z terminem płatności 7 października 2015r. wraz z odsetkami,
- odsetki umowne w wysokości 768,35 zł z terminem płatności 7 października 2015r. wraz z odsetkami,
- należność główna wynikająca z umowy nr (...) w wysokości 4 501,98 zł z terminem płatności 7 października 2015r. wraz z odsetkami.

Postanowieniem z dnia 2 grudnia 2016r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Dzierżonowie z uwagi na brak podstaw do wydania nakazu zapłaty.

Strona powoda wezwana do uzupełnienia braków formalnych podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Na rozprawie w dniu 16 marca 2017r. pozwany uznał powództwo co do zasady oraz wniósł o rozłożenie dochodzonego roszczenia na raty. Podał, iż jego stałe dochody miesięcznie wynoszą 2000-2100 zł, z czego postępowania egzekucyjne pochłaniają 60%. Nadto ma jeszcze zobowiązania alimentacyjne w wysokości 450 zł miesięcznie. Nie posiada żadnego majątku. Nie ma oszczędności. Sam określił, iż jego sytuacja majątkowa jest ciężka.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 sierpnia 2012r. pozwany zawarł z (...) Bank (...) S.A. umowę kredytu na zakup towarów / usług nr (...), na mocy której został mu udzielony kredyt w kwocie 5086,61 zł , w tym 3 798 zł na zakup komputera, prowizja 189,90 zł oraz koszty ochrony ubezpieczenia 1098,71 zł . Kredyt miał być spłacany w 36 miesięcznych ratach.

Dowód: umowa kredytu z dnia 20.08.2012r.- k. 14-17.

W dniu 14 grudnia 2015r. strona powoda oraz (...) Bank (...) S.A. zawarły umowę przelewu wierzytelności, na mocy której Bank przeniósł na rzecz powodowego Funduszu wierzytelności wykazane w załączniku do umowy.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 14.12.2015r.- k. 18-21.

Pismem z dnia 11 stycznia 2016r. strona powodowa zawiadomiła pozwanego o umowie przelewu wierzytelności, na mocy której (...) Bank (...) S.A. przeniósł na rzecz powoda wierzytelność wobec pozwanego z tytułu umowy zawartej z bankiem w dniu 20 sierpnia 2012r. Wysokość zadłużenia pozwanego na dzień 11 stycznia 2016r. wynosiła 6 923,98 zł. Pozwany został wezwany do zapłaty tej kwoty w terminie do dnia 25 stycznia 2016r.

Dowód: zawiadomienie z dnia 11.01.2016r.-k. 33.

Pismem z dnia 11 stycznia 2016r. również (...) Bank (...) S.A. zawiadomił pozwanego o umowie przelewu wierzytelności z dnia 14 grudnia 2015r., której przedmiotem również była wierzytelność wobec pozwanego z tytułu umowy zawartej w dniu 20 sierpnia 2012r. w wysokości 6 896,36zł. Bank wskazał stroną powodową jako nabywcę przedmiotowej wierzytelności.

Dowód: zawiadomienie z dnia 11.01.2016r.-k. 34.

W dniu 19 sierpnia 2016r. powodowy Fundusz sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych, z którego wynika, iż w dniu 14 grudnia 2015r. nabył od (...) Bank (...) S.A. wierzytelność z tytułu umowy nr (...). Wierzytelność przysługuje wobec pozwanego D. L. na kwotę 6 600, 36 zł i składa się z: opłaty windykacyjnej – 290 zł,

- odsetek karnych- 1040,92 zł,
- odsetek umownych- 768,35 zł,
- kapitału- 4501,09 zł.

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunku- k.35.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne i podlega uwzględnieniu.

Powód dochodzi należności z tytułu umowy kredytowej. Istnienie i wysokość wierzytelności dochodzonej pozwem w stosunku do pozwanego zostały przyznane przez pozwanego, który uznał powództwo w całości. Stosownie do przepisu art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W okolicznościach niniejszej sprawy brak jest podstaw do przyjęcia, iż zachodzi którakolwiek z wymienionych wyżej przesłanek wyłączających możliwość oparcia orzeczenia na uznaniu pozwu. Mając powyższe na uwadze uwzględniono w całości żądanie pozwu i zasądzono na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę wraz

z żądanymi odsetkami, których wysokość została określona w umowie.

Pozwany wniósł o rozłożenie dochodzonego świadczenia na raty. Stosownie do przepisu art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie.

O zastosowaniu przepisu art. 320 k.p.c. sąd rozstrzyga fakultatywnie i urzędu, biorąc za podstawę orzeczenia całokształt sytuacji zobowiązanego do zapłaty. Nie ma też przeszkód do rozłożenia zasądzonego świadczenia na raty, na uzasadniony wniosek strony zobowiązanej do zapłaty. Jednakże w niniejszej sprawie nie zasługuje na uwzględnienie wniosek pozwanego o rozłożenie świadczenia na raty. Wielkość zadłużenia pozwanego i jego dochody nie wskazują na to, aby był w stanie w rozsądnym terminie spłacić stronę powodową, mimo rozłożenia świadczenia na raty. Pozwany nie zaproponował w jakiej wysokości raty miesięczne byłyby stanie uiszczać miesięcznie. Biorąc pod uwagę, że pozwany osiąga stały dochód w wysokości 2000-21000 zł, a suma potrąceń komorniczych pochłania 60% tej kwoty, to nie można uznać, iż rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty przyczyni się do jego dobrowolnego uregulowania. Trzeba uwzględnić interes obu stron procesu. Dla dłużnika instytucja z art. 320 k.p.c. jest korzystana, gdyż nie są naliczane dalsze odsetki za okres od daty wyroku do dnia płatności kolejnej raty. Jednocześnie wierzyciel zyskuje szansę na otrzymanie zasądzonej kwoty bez uruchamiania procedury egzekucyjnej, gdyż dobrowolna spłata zadłużenia staje się realna. W niniejszej sprawie sytuacja majątkowa pozwanego jest trudna, jednakże z uwagi na obciążenie finansowe i osiągnięte dochody pozwany nie jest w stanie- w ocenie Sądu- uregulować zasądzonego świadczenia również w ratach. Z tego względu, Sąd rozważając interesy stron, uznał, że brak jest podstaw do rozłożenia świadczenia na raty.

Co do rozstrzygnięcia o obowiązku ponoszenia kosztów procesu należy podnieść, iż przepis art. 98 § 1 k.p.c. wprowadza zasadę, zgodnie z którą strona przegrywająca obowiązana jest na żądanie strony wygrywającej zwrócić koszty procesu, rozumiane jako koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Pozwany przegrał proces w całości i powinien był zwrócić całość kosztów poniesionych przez stronę powodową, na które złożyło się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 1800 zł oraz opłata od pozwu w kwocie 250 zł.

Z tych względów, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w punkcie II wyroku.

Orzeczenie zawarte w punkcie III wyroku oparto na przepisie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c., wedle którego sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza roszczenie uznane przez pozwanego.